

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28.12.1993, sp. zn. 7 To 251/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:7.TO.251.1993.1

Číslo: 14/1994

Právní věta: Při posuzování vazebního důvodu podle § 67 písm.a)tr.ř. je třeba výši hrozícího trestu posuzovat se zřetelem k okolnostem konkrétního případu a uvažovat jen o takové výši trestu, která reálně hrozí. Vazbu podle § 67 písm.a) tr.ř. nelze mechanicky odůvodnit jen odkazem na horní hranici sazby,jak je stanovena ve zvláštní části trestního zákona. K reálnosti obavy, že obviněný uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul,ve smyslu § 67 písm.a)tr.ř. Jestliže soud propouští obviněného z vazby proto,že dojde k závěru, že nadále netrvá žádný z důvodů vazby uvedených v § 67 písm.a),b),c)tr.ř.,nemůže přijmout slib obviněného podle § 73 odst.1 písm.b) tr.ř.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 28.12.1993

Spisová značka: 7 To 251/93

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 73 odst. 1 písm. b
§ 67

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č.14

Při posuzování vazebního důvodu podle § 67 písm. a) tr. ř. je třeba výši hrozícího trestu posuzovat se zřetelem k okolnostem konkrétního případu a uvažovat jen o takové výši trestu, která reálně hrozí. Vazbu podle § 67 písm. a) tr. ř. nelze mechanicky odůvodnit jen odkazem na horní hranici sazby, jak je stanovena ve zvláštní části trestního zákona.

K reálnosti obavy, že obviněný uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul, ve smyslu § 67 písm. a) tr. ř.

Jestliže soud propouští obviněného z vazby proto, že dojde k závěru, že nadále netrvá žádný z důvodů vazby uvedených v § 67 písm. a), b), c) tr. ř., nemůže přijmout slib obviněného podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze z 28.12.1993 sp. zn. [7 To 251/93](#))

K stížnosti mladistvého R. K. Vrchní soud v Praze zrušil usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. listopadu 1993 sp. zn. 1 T 85/93 a mladistvého propustil z vazby na svobodu.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením byla podle § 72 odst. 2 tr. ř. zamítnuta žádost obviněného mladistvého R. K., nar. 8. 5. 1974 ve Valticích, okr. Břeclav, o propuštění z vazby na svobodu. Zároveň bylo rozhodnuto, že se nepřijímá slib obviněného mladistvého podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Své rozhodnutí opřel Krajský soud o závěr, že na straně obviněného mladistvého nadále trvá důvod vazby podle § 67 písm. a) tr. ř., a že s ohledem na charakter stíhané trestné činnosti nelze vazbu nahradit přijetím slibu obviněného mladistvého.

Proti usnesení podal obviněný mladistvý R. K. v zákonné lhůtě stížnost, v níž namítl, že vazební důvod, jak ho dovodil Krajský soud, u něho není dán. Pro případ, že by důvod vazby skutečně existoval, obviněný mladistvý namítl, že Krajský soud nerespektoval ustanovení § 293 tr. ř., podle něhož smí být mladistvý vzat do vazby jen tehdy, nelze-li účelu vazby dosáhnout jinak. Obviněný mladistvý znovu odkázal na svůj slib podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř. a navrhl, aby Vrchní soud zrušil napadené usnesení, aby ho propustil na svobodu a uvedený slib přijal.

Vrchní soud přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že stížnost je důvodná.

Obviněný mladistvý R. K. byl vzat do vazby usnesením Okresního soudu v Karvině z 1. 7.1993 sp. zn. 8 Nt 987/93 z důvodu uvedeného v § 67 písm. a) tr. ř. O vazbě bylo takto rozhodnuto poté, co 29. 6. 1993 bylo vzneseno obvinění pro trestný čin obecného ohrožení podle § 179 odst. 1,2 písm. c) tr. zák.

Podle § 67 písm. a) tr. ř. obviněný smí být vzat do vazby jen tehdy, jsou-li tu konkrétní skutečnosti, které odůvodňují obavu, že uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul, zejména nelze-li jeho totožnost hned zjistit, nemá-li stálé bydliště, anebo hrozí-li mu vysoký trest.

Krajský soud v napadeném usnesení neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, vzhledem k nimž by bylo možno pokládat za reálnou obavu, že obviněný uprchne, nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul. Naznačenou obavu Krajský soud dovodil pouze rozsahem trestní sazby, která je zákonem stanovena na trestný čin, pro nějž je obviněný mladistvý stíhán.

Na podkladě obžaloby, kterou u Krajského soudu podal prokurátor, je obviněný mladistvý stíhán pro trestný čin obecného ohrožení podle § 179 odst. 1,2 písm. c) tr. zák. Tohoto trestného činu se měl obviněný mladistvý dopustit tím, že 22. 3.1992 ve Stonavě, okr. Karviná, z podnětu návodu spoluobviněného J. Š. založil společně se spoluobviněným mladistvým M. H. požár ve skladu potravin firmy Supertronik, při kterém bylo zničeno a poškozeno zboží v hodnotě 1423 588 Kč a poškozena budova skladu v rozsahu vyjádřeném částkou 120 000 Kč.

Pro případ uznání viny je obviněný mladistvý R. K. podle § 179 odst. 2 tr. zák., § 79 odst. 1 tr. zák. ohrožen sazbou odnětí svobody od jednoho roku do pěti let. I když je možno závěry o trestu činit až po provedení důkazů v hlavním líčení a po vyřešení otázky viny, je s ohledem na okolnosti případu a se zřetelem k osobě obviněného mladistvého již nyní zřejmé, že patrně nelze očekávat uložení takového trestu odnětí svobody, který by se blížil horní hranici sazby. Úvaha Krajského soudu, že obviněnému mladistvému hrozí uložení vysokého trestu proto nevyznívá přesvědčivě, a nemůže sama o sobě opodstatňovat další trvání vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. a) tr. ř. K tomu přistupují

některá závažná zjištění vyplývající z výsledků přípravného řízení, zvláště o způsobu života obviněného mladistvého. Obviněný mladistvý R. K. má stále bydliště v Havířově, okr. Karviná, u svých rodičů. Zaměstnání má rovněž v Havířově, tedy v místě bydliště. Trestnou činnost, pro kterou je stíhán, měl spáchat na místě, které se nachází v okrese Karviná, a je jen nepodstatně vzdáleno od bydliště obviněného mladistvého. I když mezi dobou spáchání stíhaného trestného činu (22. 3.1992) a dobou vznesení obvinění (29. 6.1993) uplynul více než jeden a čtvrt roku, obviněný mladistvý se stále zdržoval v místě bydliště. Když byl v souvislosti se vznesením obvinění zadržen, došlo k tomu v Havířově, tedy rovněž v místě bydliště. Ze souhrnu uvedených okolností je zřejmé, že obviněný mladistvý R. K. je k místu svého stálého bydliště vázán natolik pevně, že není reálná obava z toho, že by uprchl nebo se skrýval, jak to má na mysli ustanovení § 67 písm. a) tr. ř. S ohledem na výsledky přípravného řízení je tedy na místě závěr, že ve stádiu po podání obžaloby vazební důvod podle § 67 písm. a) tr. ř. odpadl. Přitom nevyvstaly žádné konkrétně zjištěné skutečnosti, které by odůvodňovaly vazbu podle § 67 písm. b) nebo c) tr. ř.

Vrchní soud proto z podnětu stížnosti obviněného mladistvého R. K. zrušil napadené usnesení a propustil ho z vazby na svobodu. O slibu obviněného mladistvého podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř. Vrchní soud nerozhodoval, protože přijetí slibu je formou nahrazení vazby pro případ, že důvod vazby podle § 67 písm. a) tr. ř., nebo podle § 67 písm. c) tr. ř. existuje. Jestliže Vrchní soud na jedné straně shledal, že důvody vazby neexistují, nemohl na druhé straně přijmout slib, jímž by byla vazba nahrazena.

Pro úplnost považuje Vrchní soud za nutné dodat, že i po propuštění na svobodu by obviněný mladistvý mohl být do vazby vzat znovu, pokud by svým jednáním naplnil některý z důvodů vazby podle § 67 tr. ř.